

ויקרא פרשת אמר פרק כג

י' מ' ז' א/כ

- (א) נידבר ילקט אל משה לאמרה:
- (ב) פבר אל בני ישראל ואמרך אליהם מועדי ילקט אשר תקרוו אם מקראי לדור אללה הם מועדי?
- (ג) ששת ימים פשעה מלאכה וכויום כשביעי שבת שבחthon מקריא לדור כל מלאכה לא מעשו שבת הוא לילוק בכל מושביהם?
- (ד) אלה מועדי ילקט מקראי לדור אשר תקרוו אם ממעדים?
- (ה) בחודש הראשון באהרנזה עשר לחודש בין עשרים פסח לילוק:
- (ו) וביום השער יומם לחודש הזה מג פטוחות לילוק שבת ימים מצות תאכלו:
- (ז) ביום הראשון אשכח לילוק שבת ימים ביום כשביעי מקריא לדור כל מלאכת עבקה לא מעשו?
- (ח) והקרבתם אשכח לילוק שבת ימים ביום כשביעי מקריא לדור כל מלאכת עבקה לא מעשו?
- (ט) נידבר ילקט אל משה לאמרה:
- (ו) נידבר אל בני ישראל ואמרך אליהם כי מבאו אל הארץ אשר אני נמנם לכם וקצרתם את קצירה וhubavim את עמר ראשית קצירכם אל כבבון:
- (יא) וננייף את העמר לפני ילקט לרצונם מפקחת השבת יניפנו לפהן:
- (יב) ועשיהם ביום הנייפן את העמר בקש פטחים כן שנתו לעלה לילוק:
- (יג) ומונחו שני טרנים שלט כלולה בשמן אשכח לילוק ריט ניחם ונסחה בין רביעת הפיה:
- (יד) ולשם וקליל לא תאכלו עד עצם ביום הזה עד הביאכם את קרבון אליכם חקת עולם לרמיים כלל משבתיהם: ס
- (טו) וסדרתם لكم מפקחת השבת מיום הנייפן את עמר בתקופה שבשנתות תמיימת תהינה:
- (טו') עד מפקחת השבת כשביעת תפסרו חמשים יום והקרבתם מנחה קדשה לילוק:
- (יז) ממושבתיהם פביינו لكم תנווה שפחים שני טרנים שלט תהינה חמוץ פאפקה בכוורים לילוק:
- (יח) והקרבתם על הכלים שבת עבשים תמים קני שנה ופר בון בקר אסיד ואילים שניים יהיו עליה לילוק ומונחים ונכחים אשכח ריט ניחם לילוק:
- (יט) ועשיהם שעיר עזים אסיד למתעת ושיינן בבושים בני שנה ליבח שלמים:
- (כ) וננייף אתם על לכם הבקרים תנפה לפני ילקט על שני בבושים לדור ילקט לפהן:
- (כא) וקראתם בעדים ביום הנייפן מקריא לדור יהינה לכם כל מלאכת עבקה לא מעשו חקת עולם בכל מושבתיהם לרמיים:
- (כב) ובקארכם את קביר הארץם לא תכלה פאת שעדר בקאריך ולקט קבירך לא תקלט לעני ולא מזוב אתם אני ילקט אליכם: ס
- (כג) נידבר ילקט אל משה לאמרה:
- (כד) פבר אל בני ישראל לא מעשיו והקרבתם אשכח לילוק:
- (כה) כל מלאכת עבקה לא תעננה בזעם כלם שבחthon זכרון פרישה מקריא לדור:
- (כו) נידבר ילקט אל משה לאמרה:
- (כו') אך בעשור לחודש כשביעי ביום הכהרים הויא מקריא לדור יהינה לכם ועניהם את נפשתיהם והקרבתם אשכח לילוק:
- (כו') וכל מלאכה לא מעשו בעדים ביום הנייפן כי ביום כפרים הויא לכפר אליכם לפני ילקט אליכם:
- (כט) כי כל הנטש אשר לא תעננה בעדים ביום הנייפן ונברמה מעפי:
- (לו) וכל הנטש אשר פשעה כל מלאכה בעדים ביום הנייפן ונאבדתי את הנטש והוא מקרב עקה:
- (לא) כל מלאכה לא מעשו חקת עולם לרמיים כלל משבתיהם:
- (לו') שבת שבחthon הוא לכם ועניהם את נפשתיהם כתשעה לחודש בערך מערב עד ערב תשבתו שבתיהם: ס
- (לו') נידבר ילקט אל משה לאמרה:
- (לו') פבר אל בני ישראל לאמר בבחמזה עשר יומם לחודש כשביעי הזה מג הפעות שבת ימים לילוק:
- (לה) ביום הראשון מקריא אשכח לילוק כל מלאכת עבקה לא מעשו:
- (לו') שבת ימים מקריבו אשכח לילוק ביום השביעי מקריא אשכח לילוק עצרת הויא כל מלאכת עבקה לא מעשו:
- (לו') אלה מועדי ילקט אשר תקרוו אם מקראי לדור לבריכם ומלבד כל גרכיהם ומלבד כל גרכיהם אשר תפנו לילוק:
- (לו') מלבד שבת ילקט מילוק ומילבד מתנותיהם ומילבד כל גרכיהם ומלבד כל גרכיהם אשר תפנו לילוק:
- (לו') אך בבחמזה עשר יומם לחודש כשביעי באספחים את תפואת הארץ מתחגו את טה לילוק שבת ימים ביום הראשון שבחthon:
- (מו) וללחחים لكم ביום הראשון פרי עז קדר כפת תפחים וענף עז עבת וערבי נמל ושמחתם לפני ילקט אליכם שבת ימים:
- (מו') וסגדתם אותו טה לילוק שבת ימים בזונה חקת עולם לרמיים בחודש כשביעי מתחגו אותו:
- (מו') בפוף משבו שבת ימים כל האנרכיה בישראל ישבו בפוף:
- (מו') למען ירעו לרמיים כי בפופות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מארים אני ילקט אליכם:

תلمוד בבל מסקת ברכות דף נד עמוד א

ס) רג' ג

משנה). הרואה מקום שנעשה פונטים לישראל, אומר: ברוך שעשה נשים לאבותינו במקום הזה. מקום שנעקרה ממנו עבודה זהה, אומר: ברוך שעקר עבודה זהה מארצנו. על היזון, ועל הזרות, ועל הרעמים, ועל הרוחות, ועל המדברות אמרה ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם. על ההרין ועל הגבעות, ועל הרים, ועל הנהרות, ועל המדברות אמרה ברוך עשה בראשית. רבי יהודה אומר: הרואה את הים הגדול אמרה: ברוך שעשה את הים הגדול, בזמן שראווהו לפרקם. על הגשםים, ועל בשורות טבות, אומר: ברוך הטוב והמטיב. על בשורות רעות, אומר: ברוך דין האמת. בנה בית חדש, וקנה כלים חדשים, אומר: ברוך שהחינו וקיינו והגיענו לזמן הזה. מברך על הרעה מעין על הטובה, ועל הטובה מעין על הרעה. והצעק לשעבר הרוי זו תפלה שוא; היתה אשתו מעוברת, ואומר: יהי רצון שתלד אשתי זכר - הרוי זו תפלה שוא; היה בא בדרך ושמע קול צווה בעיר, ואומר: יהי רצון שלא תהא בתוך بيתי - הרוי זו תפלה שוא.

הנכנס לכרכך מתפלל שתים, אחת בכניותיו ואחת ביציאתו; בן עזאי אומר: ארבע, שתים בכניותו ושתיים ביציאתו, נתן הודה על שuber צוצעך על העתיד.

תיב אדם לברך על הרעה כשם שمبرך על הטובה, שנאמר: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך וגו'. בכל לבך - בשני יציריך, ביצור טוב וביצור הרע; ובכל נפשך - אפילו הוא נטلت את נפשך, ובכל מادرך - בכל מادرך. דבר אחר: בכל מדרך ו마다 שהוא מודך לך הוא מודה לך.

לא יכול אדם את ראשו כנגד שער המזרחה, שהוא מכובן כנגד בית קדשי הקדושים. ולא יכנס להר הבית במקלו, ובמנעליו, ובפונדו, ובאבוק של גליון, ולא יעשנו קפנדראיה, ורקייה - מכל וחומר. כל חותמי ברכות שבמקדש היו אמורים: עד העולם. משקל כלו הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד - התקינו שיהו אמורים: מן העולם ועד העולם.

והתקינו שיהא אדם שوال את שלום חברו בשם, שנאמר: פנהה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים: ה' עמכם, ויאמרו له: יברך ה'; ואומר: גב' עמר גבר החיל; ואומר: דאַלְתָּבוֹ כִּי זָקֵנָה אַמְּךָ; ואומר: העט לעשות לה' הפרו תורהך. רבי נתן אומר: הפרו תורהך משומע עת לעשות לה'.

גמר. מנא הני מיל? אמר רבי יוחנן, دائم קרא: ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הצל וגוי. איןיא דרבנן, איןיא דיחיד לא מברכינן? והוא ההוא גברא דזהה קא אויל בעבר ימיאנא, נפל עליה אריא, אתבעיד ליה ניסא ואיתצל מיניה; אטא لكمיה דרבא, ואמר ליה כל אימת דטנית להtmp - בריך ברוך שעשה לי נס במקומ הזה! ומר בריה דרבינא הוה קאוזיל בפקתא ערבות וצחא למיא, אתבעיד ליה ניסא איברי ליה עינא דמייא ואישתי. וו, זמאן חדא הוה קאוזיל ברסתקא דמחוזא ונפל עלייה גמלא פריצא, איתפרקה ליה אשיתה, על לגואה; כי מטה לערבות, בריך: ברוך שעשה לי נס בערבות ובגמל, כי מטה לרטסקא דמחוזא, בריה: ברוך שעשה לי נס בגמל ובערבות! אמר: איןיא דרבנן כולי עלמא מיחיבי לברכוי, איןיא דיחיד - איהו חייב לברכוי.

תנו רבנן הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מערבות נחלי ארנון, אבני אלגビש במורדות בית חורון, ובן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל, ובן שיבע עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחה בעמלק, ואשתו של לוט, וחותמת יריחו שנבלעה במקומה - על כל כולן צריך שיתן הודה ושבח לפני המקום. בשלמא מעברות הים, דכתיב: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה; מעברות הירדן, דכתיב: הייעמדו הכהנים נשאי הארון בורית ה' בחורבה בתוך הירדן המכ וככל ישראל עברים בחורבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן. אלא מעברות נחלי ארנון מנגנון? - דכתיב: על כן יאמר בספר מלחתת ה' את והב בסופה וגוי; תנא את והב בסופה - שני מצורעים היו דהו מהליכן בסוף מחנה ישראל, כי הוו קא חלפי ישראל אתו אמראי

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד ב

ג'ל כ כ

עבדי להונן נקירותא וטשו בהונן, אמר ר' כי חלפי ישראל הכא נקטלינו, ולא הו ידען דארון הו מגי קמייחו דישראל והוא מיריך להו טורי מקמייחו; כיוון דאתא ארון, אדבקו טורי בהדי הדדי וקטלינו, ונחת דמייחו לנחלי ארנון. כי אותו את והב, חזון דמא דקא נפיק מבני טורי, אותו ואמרי להו לישראל ואמרי שירה, היינו דכתיב: ואשנֶה הנחלים אשר נתה לשבת ער ונשען לנכול מואב. אבני אלגביש - מאין אבני אלגביש? תנא: אבני שעמדו על גב איש וירדו על גב איש; שעמדו על גב איש - זה משה, דכתיב: ברואהש משה ענו מאד, וכתיב בעי ויחדרלן הקלות והברך ומטר לא נתק ארצה. ירדו על גב איש - זה יהושע, דכתיב: בקם לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, וכתיב בעי הייה בונסם מפני בני ישראל הם במודר בית חורון ווי' השליך עליהם אבני גדלות.

אבן שבקש עוג מלך הבשן לזרוק על ישראל - גمرا גMRI לה. אמר: מהנה ישראל כמה הוא - תלתא פרסי, איזיל ואייעקר טורא בר תלתא פרסי ואישדי עלייהו ואיקטلينהו. אול עקר טורא בר תלתא פרסי ואיתוי על רישייה, ואיתוי קודשא בריך הו עליה קמציא ונקבוה ונחית בצוארה; והוא בעי למשלפה, משכין שינה להאי גיסא ולהאי גיסא ולא מציא למשלפה, והיינו דכתיב: שנין רשותם שברת; וכדרבי שמעון בן לקיש, אמר רבי שמעון בן לקיש: מי דכתיב: שנין רשותם שברת - אל תקרי שברת אלא שרבבת. משה כמה הוא - עשר אמות, שkil נרגא בר עשר אמרין שור אמרין, ומחייב בקרטוליה וקטליה.

ואבן שישב עליה משה - דכתיב: חוידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה. ואשתו של לוט - שנאמר צ' ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלת. וחומת יריחו שנבלעה - דכתיב: ותפל החומה תחתיה. בשלמא כללו - ניסא, אלא אשתו של לוט, פורענותה הו! - אמר ברוך דין האמת. - והא הודהה ושבח קתני! - תני על לוט ועל אשתו מברכים שתים, על אשתו אמרה ברוך דין האמת, ועל לוט אמר: ברוך זכר את הצדיקים. אמר רבי יוחנן: אפילו בשעת כעסן של הקדוש ברוך הוא זכר את הצדיקים, שנאמר: אויהה בשחת אליהם את ערי היכר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההPCA וגו'. וחומת יריחו שנבלעה - והא נפללה! שנאמר: טיהר כשמי העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדלה, ותפל החומה תחתיה! - כיוון דפתחה ורומה כי הדדי נינהו, משום היכי אבלעה בלווי.

אמר רב יהודה אמר רב ארבעה צרכין להוזות - יורדין הים, הולכי מדברות,ומי שהיה חולה ונתרפא, וממי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא. יורדי הים מൻלאן - דכתיב: צירדי הים באניות וגו' המה ראו מעשי ה', ואומרה: ויעמד רוח סערה יעלו שמיים ירידזו תהומות, ואומרה: יחוונו וינעו כשבור, ואומרה: ויצוקו אל ה' בצר להם ומצוקתיהם יוצאים, ואומרה: יקם סערה לדמה, ואומרה: וישמחו כי ישתקו, ואומרה: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם. הולכי מדברות מൻלאן - דכתיב: תעוז במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ויצוקו אל ה' וידריכם בדרך ישירה, יודו לה' חסדו. מי שחלה ונתרפא - דכתיב: אולימ מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו כל אכל תהעב נפשם וגו', ויצוקו אל ה' בצר להם וגו', ישלח דברו וירפאם וגו', יודו לה' חסדו. מי שהיה חבוש בבית האסורים, מൻלאן? - דכתיב: ישבי חשק וצלמות וגו', כי המרו אמרי אל ונו, ואומרה: ויכנע בעמל לבם ונו', ואומרה: ויצוקו אל ה' בצר להם, ואומרה: יוצאים מחשך וצלמות וגו', ואומרה: יודו לה' חסדו. מי מברך? - אמר רב יהודה: ברוך גומל חסדים טובים. אבי אמר: וצריך לאודוי קמי עשרה, דכתיב: וירוממו בקהל עם וגו'. מר זוטרא אמר: ותרין מנייהו רבנן, שנאמר: טוובמושב זקנים יהללו. מתקיף לה רב האשי ואימה قولחו רבנן! - מי כתיב בקהל זקנים? בקהל עם כתיב. - ואימא: בי עשרה שאר עמא, ותורי רבנן! - קשייא. רב יהודה חלש ואתפת, על לגביה רב הנא בגודתאה ורבנן, אמר ר' ליה בריך רחמנא דיהבר ניהיל ולא יהבר לעפרא. אמר להו: פרטון יתי מלאודוי. והא אמר אבי בעי אודוי באפי עשרה! - דהו בי עשרה. והאicho לא קא מודה! - לא צרך, דעתני בתראייה אמן.

אמר רב יהודה שלשה צרכין שימור, ואלו הן: חולה, חתן, וכלה, במתניתא תנא: חולה, תה, חתן, וכלה. ויש אומרים: אף אבל. ויש אומרים: אף תלמידי חכמים בלילה. ואמר רב יהודה שלשה דברים [המאיר ביהן] מארכין ימי ושותוי של אדם: המAIR בתפלתו, והמאיר על שלחנו, והמאיר בבית הכסא. והמאיר בתפלתו, מעליותא היא? והאמיר רבי חייא ברABA אמר רבי יוחנן:

המאור הקטן מסכת פסחים דף כח עמוד א

GO AWAY GO AWAY GO AWAY

ובספרת העומר יש ששוاليין מה טעם אין אלו אומרים בו זמן ועוד מה טעם אין אלו סופרים ללא ברכה ביל"ט שני של פסח כדאמר'י לענין סוכה בשミニ ספק שביעי מיתב יתבין ברוכי לא מברכין מפני שברכת הסוכה עומדת כנגד קדוש היום ה"ג ברכת העומר עומדת כנגד קידוש היום ונימני נמנאי ולא לברך ברוכי ועוד מה טעם אין אלו סופרים שתי ספרות מספק כמו שהוא עשוין שני י"ט מספק וככלו של דבר אין לנו להחמיר בספרת העומר שאינו אלא לזכור בעלמא והchein אסיקנא בדוכתא במנחות דאמיר מנויומי ולא מני שבועי אמר זכר למקדש הוא ואע"פ שאנו מונין ימים ושבועות מנהג הוא בידינו אבל להטעינו זמן אין לנו ועוד שלא מצינו ברכות זמן אלא בדבר שיש בו שום הנאה כגון נטילת לולב שהוא בא לשמחה ותקיעת שופר לזכרון בין ישראל לאביהם שבשמים ומקרה מגילה דחס רחמנא עלן ופרקין ופדיין הבן שمبرך אב הבן שהחינו לפי שייצא בנו מספק נפל לכל ששה שלשים ים באדם אינו נפל ולספרת העומר אין בו זכר לשום הנאה אלא לעגמת נשמה לחרבן בית מאינו ואם אמר בשミニ ספק ז' של סוכה מיתב יתבי' ברוכי לא מברכין שלא תבא ברכה שהיא בא מכח י"ט שני של סוכה שהוא דרבנן ותוקור יול"ט ראשון של שני שמי ה'ガ דאוריתא שהוא עמד כגדה ומשום hei יתבין ולא מברכין אבל אנו הי'ך נעקור ברכות ספרות העומר ביל"ט שני שהיא בא מכח יול"ט ראשון שהוא מן התורה ונדרחה אותה מפני יו"ט שני דרבנן שהוא עמד כגדה ודרבנן לא ATI וڌي דאוריתא הילך מניין וمبرכין ואם באנו לספור ב' ספרות מספק נמצא ספרה שנייה מושחת עד יול"ט ראשון של עצרת ואתי לזלולי' ביל"ט דאוריתא הילך אין לנו אלא מה שנגנו והמקומות שנגנו שלא למן שבועות בכל יום ויום עד מלאת השבוע בכל שבוע ושבוע הוא המנהג היפה.

תלמוד בבל מסכת ביצה דף ד עמוד ב

6 כרך

אינו השתא אשטלאי, ואמרו לך: רב ורבי יוחנן - הלכה כרבנן כתיה דרב בהני תלת, בין לקולא בין לחומרא. אמר רב כי יוחנן: עציים שנשרו מן הדקל בשבת אסור להסיקן ביום טוב, ואל תשיבני ביצה. מי טעם? ביצה משום דבריום נמי חזיא לגומעה, ולא קא שריה לה עד למחר - מידע ידיע דבב יומא אסורה. עצים, דלא חזיא ליוםיהו, אי שריה להו למחר - ATI למייה: ביומייהו נמי שריו, ואתמול משום שבת הוא דלא חזיא להסקה. אמר רב מתנה: עציים שנשרו מן הדקל לוחך התנור ביום טוב - מרבה עליהם עצים מוכנים ומסיקן. - והא קא מהפרק באיסורא! - כיון דרובא דהיתרא נינחו, כי קא מהפרק בהיתרא קא מהפרק. - והא קא מבטל איסורא לכתלה, ותנו: אין מבטלין איסור לכתלה! - הנני מילוי היכא דעתיה לאיסורא בעיניה, הכא מילוי איסורא. אפילו בדרבן לא בטיל, מי איכא לומר? - הנני מילוי היכא דעתיה לאיסורא בעיניה, הכא מילוי איסורא.

אתמר, שני ימים של גליות, רב אמר: נולדת בזוה מותרת בזזה, ורב אסי אמר: נולדת בזזה אסורה בזזה. למא קא סבר רב אסי קדושה אחת היא? והא רב אסי מבדיל מיום טבא לחבריה! - רב אסי ספוקי מספקא ליה, ועובד הכא לחומרא והכא לחומרא. אמר רב זירא: כתיה דרב אסי מסתברא, דהאידנא ידענן בקביעא דירחא וקא עבדיןן תרי יומי. אמר אביי: כתיה דרב מסתברא דתנן: בראשונה הי' משיאין משוואות, משקלקלו הכותים התקינו שי'ו שלוחין יוצאיין. ואילו בטלו כתותים עבדיןן חד יומא, והיכא דמתו שלוחין עבדיןן חד יומא. - והשתא ידענן בקביעא דירחא מי טעם איסור עבדיןן תרי יומי? - משום דשלחו מטה: הזהרנו במנג' אבותיכם בידיכם, זמאנין דגזרו שמא ואתי לאקלקלוי.

אתמר, שני ימים של ראש השנה, רב ושמואל דאמרי תרוייהו: נולדת בזזה אסורה בזזה. דתנן: בראשונה הי' מקבלין עדות החדש כל היום (כלו), פעם אחת נשתחוו העדים לבא